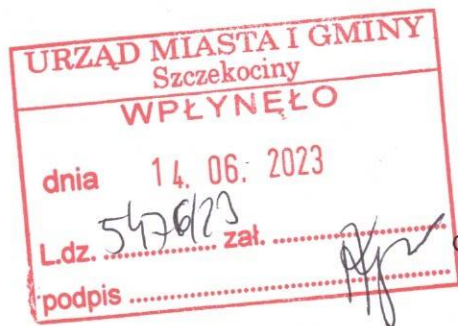


Dokument elektroniczny

Miejsce i data sporządzenia dokumentu

2023-06-14

Dane nadawcy



Dane adresata

GMINA SZCZEKOCINY
42-445 SZCZEKOCINY
SZCZEKOCINY
UL. SENATORSKA 2
Województwo: ŚLĄSKIE
Powiat: zawierciański

Gmina: Szczekociny (miasto w gminie miejsko-wiejskiej)

SKARGA

do Radnych Gminy sygn. akt I SAB/Ke 3/23

W sprawie przystanku kolei w m. Szczekociny- pismo dla Radnych gminy,

Drodzy Państwo Radni.

W sprawie sądowej sygn. akt I SAB/Ke 3/23 wnoszę by Radni interweniowali u posłów i w Min. Infrastruktury, bowiem jak pisze w postanowieniu Sądu, odtworzenie przystanku spadło z listy podstawowej na rezerwową.

Pozdrawiam,
Adam

Załączniki:

3 odpis post. z uzas...pdf

1.

Dokument nie zawiera podpisu

Podpis elektroniczny

Sygn. akt I SAB/Ke 3/23

WSA w Kielcach
2023.05.29 10:23:58

Signer:
CN=WSA w Kielcach
C=PL
O=Wojewódzki Sąd Admini
2.5.4.97=VATPL-657262011
Public key:
RSA/2048 bits

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2023 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach
w składzie następującym:

Przewodniczący: **Sędzia WSA**

po rozpoznaniu 26 maja 2023 r.
na posiedzeniu niejawnym
sprawy ze skarg
na bezczynność Marszałka Województwa Świętokrzyskiego
w przedmiocie przywrócenia usługi transportu zbiorowego

postanawia:

odrzucić skargę.



Właściwy podpis na oryginale
Za zgodność z oryginałem

świadczy... Starszy Inspektor Sądowy

Celestyna Niedziela

UZASADNIENIE

("skarżący") wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na bezczynność Marszałka Województwa Świętokrzyskiego w przedmiocie przywrócenia usług transportu zbiorowego. W treści skargi podniósł m.in. kwestie wykluczenia komunikacyjnego miasta Szczekociny, odtworzenia połączeń kolei regionalnej oraz odzyskania należnych kwot na odbudowę przystanków i dworców linii kolejowych podmiejskich.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie.

Z akt administracyjnych sprawy wynika, że skarżący w dniach 6, 7 i 15 marca 2023 r. wystosował do organu wiadomości w formie elektronicznej (e-mail), które dotyczyły kwestii odtworzenia połączeń kolejowych na terenie województwa świętokrzyskiego, tj. uruchomienia kolei podmiejskiej na trasie Kielce – Kajetanów, odtworzenia połączenia kolei do Jaworzyny Fabrycznej, odbudowy przystanku w Szczekocinach – linia 64.

Organ pismem z 20 marca 2023 r. udzielił skarżącemu odpowiedzi na powyższe wiadomości.

Ponadto wyjaśnił, że uchwałą nr 132/2022 Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 2022 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonania planu realizacji Rządowego programu budowy lub modernizacji przystanków kolejowych na lata 2021-2025 za rok 2021 została podjęta decyzja o przesunięciu modernizacji przystanku kolejowego Szczekociny z listy podstawowej na rezerwową, co sprawia że termin realizacji przedmiotowej modernizacji znacząco oddalił się w czasie.

Organ jednocześnie wskazał, że właściwym do przesyłania uwag i wniosków dotyczących budowy nowej i modernizacji istniejącej infrastruktury kolejowej jest bezpośrednio jej zarządca - spółka PKP PLK S.A., która jest podmiotem właściwym do ich rozpatrywania.

Organ dalej wyjaśnił, że obecne zapisy Planu transportowego nie przewidują uruchomienia wojewódzkich przewozów kolejowych na linii nr 64 oraz wskazał, że ze względu na brak zgłaszanych wniosków do Urzędu zarówno ze strony mieszkańców, jak i samorządów lokalnych, a także z uwagi na brak środków zabezpieczonych na ten cel w budżecie, nie planuje dokonywać jego zmiany we wspomnianym wyżej zakresie.

W treści odpowiedzi na skargę organ wyjaśnił nadto, że linia kolejowa nr 64 przebiega przez obszar województwa śląskiego, świętokrzyskiego i małopolskiego oraz cechuje się położeniem u zbiegu granic tychże województw, co sprawia że jej oddziaływanie wykracza znacznie poza granice województwa świętokrzyskiego. Co istotne z punktu widzenia Samorządu Województwa Świętokrzyskiego przebieg linii, bez zatrzymań na obszarze województwa świętokrzyskiego — gdyż na terenie właściwości Samorządu nie ma żadnego przystanku kolejowego, w żaden sposób nie stanowi oferty dla mieszkańców tutejszego województwa, a tym samym sprawia, że w aspekcie rzetelnego gospodarowania środkami publicznymi, organizacja przewozów kolejowych na tej linii jest przedsięwzięciem nieopłacalnym.

Odnosząc się do zarzutu skargi w przedmiocie odzyskania należnych kwot na odbudowę przystanków i dworców linii kolejowych podmiejskich (...) wskazał, na treść art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz.U. 2021 poz. 1984 z późn. zm.), zgodnie z którym podmiotem odpowiedzialnym za zarządzanie infrastrukturą kolejową, o której mowa w załączniku nr 1 do przytoczonej wyżej ustawy, jej eksploatację, utrzymanie, odnowienie lub udział w jej rozwoju, a w przypadku budowy nowej infrastruktury, podmiotem który przystąpił do jej budowy w charakterze inwestora jest zarządca infrastruktury. Natomiast art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. 2022 poz. 2542 z późn. zm.) wprost wskazuje, że podmiotem tym jest spółka PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., co sprawia że wszelkie decyzje związane m.in. z wyłączeniem przystanków kolejowych z eksploatacji, jak również ich likwidacją podejmowane są wyłącznie przez tą spółkę.

Nadto nawiązując do zagadnień związanych z budynkami dworcowymi podał, że stanowią one majątek spółki PKP S.A. lub podmiotów, które pozyskały go od niej na drodze odrębnych umów lub porozumień. Wskazana wyżej spółka gospodaruje obiektami pełniącymi funkcje związane zarówno z obsługą transportu kolejowego, jak i nieruchomościami o charakterze typowo komercyjnym na mocy art. 39 ust. 1 ustawy o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”.

Stwierdził, że Samorząd Województwa nie jest organem właściwym, a tym bardziej zdolnym do podejmowania jakichkolwiek decyzji w zakresie gospodarowania mieniem należącym do spółki PKP S.A.

Końcowo wskazał, że zachował należytą staranność przy rozpatrywaniu sprawy skarżącego dotyczącej organizacji kolejowych przewozów pasażerskich, odpowiedzi udzielane były bez zbędnej zwłoki, a podejmowane działania wynikały z zakresu działania Województwa Świętokrzyskiego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Należy wyjaśnić, że badanie merytorycznej zasadności skargi poprzedza analiza, czy sprawa będąca jej przedmiotem należy do właściwości sądu administracyjnego. Zgodnie z art. 1 ustawy z 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2492) sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości poprzez kontrolę działalności administracji publicznej, przy czym zasadą jest, że kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem.

Poddanie w przepisie art. 1 ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych wykonywania administracji publicznej kontroli sądu administracyjnego nie oznacza, że cała działalność administracji publicznej została taką kontrolą objęta. Ograniczenie jej zakresu wynika z treści art. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 259 ze zm.) - dalej "p.p.s.a.", który enumeratywnie wylicza formy działania administracji publicznej podlegające kontroli sądów administracyjnych.

Zgodnie z art. 3 § 2 p.p.s.a. kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na:

- 1) decyzje administracyjne;
- 2) postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, na które służy zażalenie albo kończące postępowanie, a także na postanowienia rozstrzygające sprawę co do istoty;
- 3) postanowienia wydane w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym, na które służy zażalenie, z wyłączeniem postanowień wierzyciela o niedopuszczalności zgłoszonego zarzutu oraz postanowień, przedmiotem których jest stanowisko wierzyciela w sprawie zgłoszonego zarzutu;
- 4) inne niż określone w pkt 1-3 akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, z wyłączeniem aktów lub czynności podjętych w ramach postępowania administracyjnego określonego w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.), postępowań

określonych w działach IV, V i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 ze zm.), postępowań, o których mowa w dziale V w rozdziale 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. po. 1947), oraz postępowań do których mają zastosowanie przepisy powołanych ustaw;

4a) pisemne interpretacje przepisów prawa podatkowego wydawane w indywidualnych sprawach, opinie zabezpieczające i odmowy wydania opinii zabezpieczających;

5) akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej;

6) akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż określone w pkt 5, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej;

7) akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego;

8) bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadkach określonych w pkt 1-4 lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadku określonym w pkt 4a;

9) bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach dotyczących innych niż określone w pkt 1-3 aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa podjętych w ramach postępowania administracyjnego określonego w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego ustawy z 14 czerwca 1960 r. oraz postępowań określonych w działach IV, V i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz postępowań, do których mają zastosowanie przepisy powołanych ustaw.

Sądy administracyjne orzekają także w sprawach sprzeciwów od decyzji wydanych na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego oraz w sprawach, w których przepisy ustaw szczególnych przewidują sądową kontrolę, i stosują środki określone w tych przepisach.

Powyższe wyliczenie stanowi katalog zamknięty. Zaskarżenie aktu lub czynności niewymienionych w powyższym katalogu oznacza, iż sprawa nie jest objęta kontrolą sądu administracyjnego, a tym samym zgodnie z treścią art. 58 § 1 pkt 6 p.p.s.a. skarga podlega odrzuceniu, jako niedopuszczalna.

W rozpoznawanej sprawie skarżący zarzuca bezczynność Marszałkowi Województwa Świętokrzyskiego w zakresie zawartych w jego pismach żądań przywrócenia lub uruchomienia usług transportu zbiorowego na terenie województwa świętokrzyskiego. Skarżący w kierowanych do organu pismach wskazał na potrzebę dodania nowych przystanków kolejowych, jak również na potrzebę uruchomienia nowych tras kolejowych. Nadto zastrzeżenia skarżącego w złożonej skardze dotyczą też kwestii wydatkowania środków pieniężnych na odbudowę przystanków i dworców kolejowych.

Organ słusznie podniósł natomiast, że podjęcie ewentualnych działań inwestycyjnych w zakresie budowy, rozwoju linii kolejowych oraz przystanków należy do kompetencji zarządcy infrastruktury kolejowej – PKP PLK S.A., nie zaś Województwa Świętokrzyskiego.

Należy zwrócić uwagę, że brak jest obowiązującego przepisu prawnego, obligującego organ do podjęcia, w zakresie podniesionych przez skarżącego okoliczności, władczego rozstrzygnięcia.

Uznać zatem trzeba, że w zakresie objętym treścią skargi strona nie może skutecznie domagać się wydania decyzji administracyjnej (art. 3 § 2 pkt 1 p.p.s.a.), postanowienia wydanego w postępowaniu administracyjnym, na które służy zażalenie albo kończącego postępowanie, postanowienia rozstrzygającego sprawę co do istoty (art. 3 § 2 pkt 2 p.p.s.a.), postanowienia wydanego w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym, na które służy zażalenie (art. 3 § 2 pkt 3 p.p.s.a.), podobnie jak również żadnego z aktów, o których mowa w art. 3 § 2 pkt od 4 do 7 p.p.s.a.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że skoro Marszałek Województwa Świętokrzyskiego nie był zobowiązany do wydania żadnego z aktów lub czynności określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4 p.p.s.a. lub innych aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa (stosownie do art. 3 § 2 pkt 4a-7 p.p.s.a.), to nie przysługiwała również skarżącemu skarga na bezczynność w tym zakresie.

Zatem wniesiona skarga na bezczynność organu jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu.

W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie art. 58 § 1 pkt 6 i § 3 p.p.s.a., orzekł, jak w sentencji postanowienia.



Właściwy podpis na oryginale
Za zgodność z oryginałem
Starszy Inspektor Sądowy
świadczy.....
Celestyna Niedziela